

การอภิปรายเรื่อง “การศึกษาคาทอลิกกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน”

นำเสนอโดย ดร.พิเชฐ คุรงค์เวอร์จน์

ถอดเทปจากการสัมมนา งาน 336 ปีการศึกษาคาทอลิกไทย

จัดโดย สมาคมการศึกษาคาทอลิก (ประเทศไทย)

29 สิงหาคม 2545

ณ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตบางนา

ขอแสดงความยินดีกับงาน 336 ปี การศึกษาคาทอลิกไทย และ 50 ปี สำนักงานการศึกษาคาทอลิกสากล ไว้ ณ ที่นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตบางนา ซึ่งมีความสง่างามสมกับสิ่งที่ผู้บริหารได้ปรารถนาไว้ให้เป็นวิหารแห่งการเรียนรู้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเป็นเรื่องที่น่ายินดีและผมคิดว่าคงไม่ใช่แค่โครงสร้างพื้นฐานเท่านั้น แต่ในแง่ของเนื้อหา ในแง่ของคุณภาพ ก็คงจะเป็นวิหารแห่งการเรียนรู้เช่นเดียวกัน

ก่อนที่ผมจะลงในรายละเอียด ขอเรียนว่าในส่วนตัวของผมเองถึงแม้จะต้องมาพูดในเรื่องของเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้มาหลายปี แต่ยังคงมีความเชื่อว่าเป็นระบบเดิมก็ยังคงมีความดีอยู่และมีคุณประโยชน์ ระบบเดิมที่ว่าระบบกระดาษที่เราคุ้นเคยกัน เพราะฉะนั้นการที่พูดเรื่องเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้คงไม่ได้หมายถึงการละทิ้งสิ่งเก่าๆ ที่เราได้ใช้กันมาโดยตลอด คงเป็นเรื่องของบูรณาการมากกว่า คอมพิวเตอร์ใช้จะเป็นตัวแทนของ ครู อาจารย์ได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ ตรงกันข้าม คอมพิวเตอร์กับเนื้อหาทั้งหลายในคอมพิวเตอร์เป็นส่วนเสริม เป็นเครื่องมือ เป็นยุทธศาสตร์ ในการทำงานที่จะลดปัญหาหลายอย่างที่มนุษย์เราเองทำไม่ได้ ขอพูดถึงไม่เช่นนั้นจะเข้าใจผิดว่า E ทั้งหมดจะไม่มีความเป็นมนุษย์เหลืออยู่

ที่จริงแล้วความเป็นมนุษย์เป็นเรื่องสำคัญ สิ่งที่ผมได้รับจากอัสสัมชัญมาโดยตลอด สมัยภราดาหลุยส์ชาแนล และท่านอาจารย์บรรณา ชโนดม ผมพูดด้วยความเคารพอยู่ตลอดเวลาว่า สิ่งที่ผมได้จากท่านไม่ใช่เทคโนโลยีก็จริง แต่ว่าจริยธรรมที่ได้จากท่านโดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้เดินแถวเข้าห้องประชุม และอบรมกันในบางสัปดาห์เป็นสิ่งที่ติดตัวมาโดยตลอดจนทุกวันนี้ ต้องพูดอย่างนี้เพราะผมมาพูดในบรรยากาศและสถานที่เหมาะสม ที่อื่นก็ไม่เคยพูดมาก่อน แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นเทคโนโลยีและได้รับจากอัสสัมชัญบางรักจริงๆ และมีประโยชน์ที่สุดขณะนี้คือวิชาพิมพ์ดีด ผมเรียนพิมพ์ดีด 3 ปี ม.ศ.1-ม.ศ.3 และได้ใช้ประโยชน์ในการใช้คอมพิวเตอร์ทุกวันนี้ได้เร็วกว่าคนอื่น เพราะที่อัสสัมชัญบางรักสอนวิชาพิมพ์ดีดแบบสัมผัสทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แม้ว่าภาษาไทยจะแปลกกว่าที่อื่น เพราะว่าสมัยผมท่านอาจารย์เขาให้เรียนแทนพิมพ์แบบปัตโซติ ปัจจุบันไม่ค่อยมีใครใช้ส่วนใหญ่จะใช้เกษมณี แต่คอมพิวเตอร์ให้ได้ทั้งสองอย่าง อีกตัวอย่างหนึ่ง เรื่องเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาต้องมองให้กว้างกว่าการศึกษา จะต้องมองไปถึงกระบวนการเรียนรู้ มองไปถึงวิถีชีวิต เมื่อเร็วๆ นี้ผมไปทำวิจัยที่บ้านสามขา จังหวัดลำปาง ได้ค้นพบความจริงว่าชาวบ้านที่หมู่บ้านสามขา เขามีปัญหาอยู่ 2-3

เรื่องใหญ่ๆ เรื่องแรก ปัญหาหนี้สิน ชาวบ้านที่นั่นรู้จักคำว่า NPL และคำว่า การปลดหนี้ เขาทำกันทุกวันเพราะเขาเป็นหนี้กันเกือบทุกครัวเรือน แต่กว่าที่เขาจะรู้ว่าเขาเป็นหนี้ ไอทีคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยเขาจริงๆ เพราะก่อนหน้าหนี้สินหรืออื่นๆ เขาจะใช้จ่ายกันอย่างไร ที่ภูธรนาครามาแล้วจ่ายดอกเบี้ยไม่ไหวก็ไปตั้งกองทุนหมู่บ้านเพื่อที่จะมาชำระดอกเบี้ย เป็นลูกโซ่ จนกระทั่งจับต้นชนปลายไม่ถูกอยู่มาวันหนึ่งก็มี กศน. ท้องถิ่นที่ไปช่วยครูที่โรงเรียนบ้านสามขา ค้นพบว่าเราน่าจะลองทำบัญชีครัวเรือนกันดู ปรากฏชัดเจนว่าบ้านไหนเป็นหนี้เท่าไร บางบ้านก็สามารถแก้ปัญหาก็ได้ด้วยวิธีง่ายๆ แม่บ้านบอกพ่อบ้านว่าให้หยุดกิน M-150 เพราะตรงนั้นเป็นค่าใช้จ่ายที่ทำให้ Cash Flow ครอบครัวยึดตันที่ ทั้งหมดเป็นเพราะว่าเขาจนเป็นตัวนำในการใช้ไอทีเพื่อช่วยพ่อแม่ของเขาแก้ปัญหาชีวิตอย่างนี้เป็นเรื่องที่สามารถไปดูงานกันได้ตลอดเวลา อีกส่วนหนึ่งเรื่องเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาคงไม่สามารถที่จะบรรลุผลที่ต้องการได้ หากไม่คำนึงถึงภาพรวมของการปฏิรูปการศึกษา ปัจจุบันเรากำลังอยู่ในกระบวนการที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป การปฏิรูปกำลังพูดกันในหลายมิติคงจะต้องเป็นตัวหลักใหญ่ตัวหนึ่งเวลาที่เรารู้เรื่องเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพราะฉะนั้นอันนี้ก็คงต้องเป็นการบ้านที่จะต้องไปทำต่อ

เดี๋ยวนี้มีปรากฏการณ์ที่แปลกๆ หลายอย่างเกิดขึ้นและน่าสนใจว่าจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ต่อลูกหลานเราอย่างไร เช่น MIT ที่เรารู้จักกันดีประกาศว่าเขาจะเอา Material ทั้งหมดที่จะเป็นเอกสารอ้างอิงลงอินเทอร์เน็ตให้ชาวโลกได้ใช้ฟรีตั้งแต่นี้ต่อไป ก็เลยสงสัยว่า Bill Gates จะคิดอย่างไรเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ ในขณะที่ MIT จะเอา Lecture Note ซึ่งมีค่ามากออกมาให้ชาวโลกดู อีกกระแสหนึ่ง เช่น ในประเทศเกาหลี รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาไอที หรือการนำไอทีมาช่วยพัฒนาประเทศ ตอนนี้เดินไปในกรุงโซลจะมีอินเทอร์เน็ตใช้ได้ฟรี ผู้โทรศัพท์ที่เป็นผู้ที่สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้ไม่ต้องเสียสตางค์ นโยบายคือทำอย่างไรให้ประชาชนเข้าถึงได้อย่างแท้จริง คอมพิวเตอร์ขณะนี้เครื่องขนาดใหญ่ไม่ได้หมายความว่าคอมพิวเตอร์ที่มีพลังอีกต่อไป คอมพิวเตอร์ขนาดเล็กก็ทำงานได้มาก ทางด้านโทรคมนาคมมีทั้งแบบมีสายและไร้สาย จนกระทั่งถ้าหากมันเป็นวัตถุที่สามารถกระทบเราได้ ทุกวันนี้เราคงถูกสัญญาณคลื่นกระทบตัวทุกวัน เพราะว่าเราใช้ระบบโทรคมนาคมกันมาก รวมทั้งเรื่องเครือข่าย เข้าใจว่าหลายสถาบัน เช่น AIT และมหาวิทยาลัยเอกชนบางแห่งเริ่มที่จะติดตั้งสิ่งที่เรียกว่า Wireless LAN หมายความว่าอยู่ที่จุดไหนของมหาวิทยาลัยก็สามารถที่จะใช้อินเทอร์เน็ตโดยไม่ต้องมาเสียบสายกันอีกต่อไป เรื่องของอุปกรณ์ที่ช่วยในสำนักงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำนักงานของผู้บริหาร สำนักงานโรงเรียน MIS ทั้งหมดที่ช่วยในการศึกษา เรื่องของฐานข้อมูล ของอินเทอร์เน็ต และเรื่องของการประยุกต์ใช้ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

สังคมขณะนี้ เป็นสังคมดิจิทัลมากขึ้น เด็กของเราเดี๋ยวนี้ใจร้อนขึ้น เป็นผลกระทบเชิงลบของเทคโนโลยีก็ได้ แต่ว่าถ้าเราดูให้ดีแล้วบางอย่างเราคงทวนกระแสไม่ได้ บางอย่างเป็นสิ่งที่เราต้องเตรียมความพร้อม และบางอย่างเป็นผลกระทบที่เราอาจจะต้องคำนวณดูว่าเราจะให้การตอบรับมากน้อยแค่ไหน

ในปัจจุบัน มีบทบังคับว่ารัฐบาลต้องทำเรื่องเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพราะอยู่ในกฎหมายพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 สิ่งที่จะต้องทำเกี่ยวข้องกับ 5 อย่าง

1. เรื่องของสื่อ คลื่นความถี่แต่เดิมในเชิงพาณิชย์ ต่อไปจะต้องมาให้ทางการศึกษามากขึ้น
2. เรื่องการพัฒนาครูที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี
3. เรื่องการพัฒนาเนื้อหา
4. เรื่องการจัดตั้งกองทุน
5. เรื่องของการจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

เพื่อที่จะเป็นหน่วยงานกลางที่จะมาเอื้ออำนวยและสนับสนุนช่วยเหลือระบบโรงเรียนทั้งระบบของประเทศไทยคิดว่าต้องยึดหลักนี้ไว้ และคอยตรวจสอบรัฐบาลว่าทำงานไปได้มากน้อยแค่ไหน ในขณะที่เดียวกันเรื่องของไอทีเพื่อการศึกษา เราสามารถที่จะแยกแยะประโยชน์หรือคุณลักษณะได้เป็น 3 ทางด้วยกัน และ 3 ทางนี้ก็จะเป็นสิ่งที่กำหนดมาตรการต่อไปได้อีกมาก

1. เป็นตัวที่ช่วยลดความเหลื่อมล้ำของโอกาสในการเข้าถึงการเรียนรู้หรือการศึกษา
2. เรื่องของการเพิ่มคุณภาพการศึกษา
3. ช่วยในเรื่องประสิทธิภาพของการบริหารการศึกษา

ในขณะที่เดียวกันทางด้าน Soft side ของไอที คิดว่ามีจิตวิทยาหลายอย่างที่ผู้บริหารการศึกษาต้องใช้ประโยชน์ทำความเข้าใจกันมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของครูตอนนี้คงไม่ได้สอนอย่างเดียว เมื่อมีเทคโนโลยีมาใช้แล้วก็คงจะผนวกบทบาทของผู้สอนไปพร้อมๆ กัน หรือบทบาทของผู้ชี้แนะที่เด็กสามารถจะเรียนรู้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น นักเรียนต้องเรียนรู้ในทางปฏิบัติใช้เทคโนโลยีให้เป็นประโยชน์ การสื่อสารเพิ่มมากขึ้น อินเทอร์เน็ตก็คงสร้างต่อกันขึ้นไปเรื่อยๆ

ที่สำคัญ เรื่องของห้องสมุดโลกเราอาจจะยังใช้ประโยชน์ได้ไม่มากเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญที่บุคลากรทางการศึกษาจะทำความเข้าใจและปรับตัว ในขณะที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีถึงเชิงเปรียบเทียบระหว่างกระบวนการเรียนรู้ในห้องเรียนที่เป็นกายภาพกับกระบวนการเรียนรู้ที่เป็น E-Learning ใช้ประโยชน์จากตัวเทคโนโลยีตัวนี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการปรับสภาพของการใช้ตำรา มาเป็นการใช้ Content ที่เป็น Portal ของเนื้อหาความรู้อยู่มากมาย อินเทอร์เน็ต Facilitate ให้ได้หมด รวมไปถึงจนถึงเรื่องการให้ความช่วยเหลือนอกเวลา เรื่องของการเช็คความก้าวหน้าของเด็กไม่ต้องรอกระดาษในแต่ละเทอม เราเช็คกันได้ทุกชั่วโมง ทุกวัน ด้วยระบบ Student Information System และสถานที่นอกเหนือจากโรงเรียนซึ่งเป็นแหล่งบ่มเพาะแล้ว การใช้ไอที ในสถานที่ไหนเมื่อไร ก็สามารถที่จะทำได้ และแน่นอนมีผลประโยชน์เชิงบวกก็ต้องมีผลกระทบเชิงลบที่จะต้องคำนึงถึงอยู่ตลอดเวลา SchoolNet ก็เป็นตัวอย่างของความพยายามที่จะให้เกิดการ Jump Start การใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยขึ้น แต่โรงเรียนของเรามีมากจะพึ่ง SchoolNet อย่างเดียวคงไม่ได้ อีสซัมซันก็มี Home Page ที่มีความหลากหลาย

เดี๋ยวนี้แม้กระทั่งการทดลองวิทยาศาสตร์บางอย่างสามารถที่จะเข้าไปใช้ประโยชน์จาก อินเทอร์เน็ตได้ หรือว่าอาจจะเป็นตัวเสริม ถ้าอยากจะทำให้เด็กมีความเข้าใจมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กที่เรียนช้า เราต้องการให้เด็กทำ Paper อะไรก็ให้เด็กเข้าไปในอินเทอร์เน็ต ในขณะที่เดียวกันจะให้ เด็กไปอ้างอิงข้อมูลอะไรก็ไม่ยาก แต่กระบวนการพัฒนาไอทีในโรงเรียนไม่ใช่เรื่องง่ายที่ประสบความสำเร็จ ยากลำบาก ส่วนใหญ่ก็หนีไม่พ้นปัจจัยต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยในเรื่องการอบรมครู ปัจจัยของการ ขาดแคลนข้อมูล ความรู้ ปัจจัยของการวางระบบเครือข่ายภายในโรงเรียนและเชื่อมต่อไปถึงนอก โรงเรียน รวมไปถึงปัจจัยว่าปีนี้เราจะลงทุนซื้อคอมพิวเตอร์กี่เครื่อง นอกจากนั้นแล้วส่วนที่ยังและ ไม่ได้เรื่องของส่วนกลางที่ยังมีการดูแลอยู่ คือ เรื่องของหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรที่เรา พุดถึงไม่ใช่หลักสูตรของคอมพิวเตอร์เสมอไป เพราะเป็นเพียงส่วนหนึ่งเพื่อให้เด็กมีทักษะในเรียน คอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่เรายังก้าวไปได้ไม่เท่าไร หลักสูตรที่เราเอาไอทีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต มาช่วยทำให้วิชาต่างๆ ให้ดีขึ้น ทำอย่างไรเด็กของเราจะเรียนวิชาประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ได้ดีขึ้นโดยใช้อุปกรณ์ดีๆ เหล่านี้ ตัวอย่างเช่น การประยุกต์ใช้ในระดับอุดมศึกษาของ Jones International University เป็นมหาวิทยาลัยที่ไร้กาย ใช้ทรัพยากรน้อยมากและให้การศึกษ E-Learning เป็นหลัก ลูกค้าก็มีทั่วโลกและเขาให้ปริญญาได้ด้วย ที่น่าสนใจคือ แต่เดิมเรามักจะคิดกัน ในเรื่องของ CAI เรื่องของมัลติมีเดีย และเราก็ใช้มากก็ทำให้บางครั้งความเร็วลดลง มหาวิทยาลัยนี้ คิดอีกแบบ ถ้าเขาจะเข้าถึงลูกค้าทั่วโลกที่อยากจะมาเรียนกับเขา เขาคงต้องมีแกนคิดอยู่ 2-3 อย่าง คือ 1.ไม่ว่าลูกค้าจะอยู่ในประเทศที่ต่ออินเทอร์เน็ตยากแค่ไหน ก็สามารถที่จะเข้าเว็บไซต์เข้าถึงฐานความ รู้เขาได้ เพราะฉะนั้นสิ่งต่างๆ ที่เขาใส่ในเว็บ ล้วนแล้วเป็น Text Based เป็นส่วนใหญ่ เรื่องกราฟฟิก ทั้งหมดเขาจะใช้ให้น้อยมาก เขาจะใช้อะไรที่จำเป็นเท่านั้น อีกประการหนึ่ง E-Learning ทั้งหมดจะรู้ ไปได้อย่างไรว่ามีคุณภาพ เพราะฉะนั้นทุกๆ วิชา ทุกๆ ปริญญาที่เขาให้จะผูกอยู่กับการรับรองวิทยฐานะ ของรัฐเป็นหลัก เพราะฉะนั้นการคุมเข้มของกระบวนการโดยการเรียนรู้ตรงนี้ก็เป็นเรื่องที่ลูกค้า สามารถเชื่อถือได้ ถ้ามว่า Content ทั้งหมดเอามาจาก Professor ที่สอนดีและเก่ง มีหนังสือและตำรา ที่ดีๆ แต่ Professor เหล่านั้นไม่จำเป็นต้องเป็น Instructor ให้ เขาหา Instructor เองอีกกลุ่มหนึ่งเพื่อที่ จะปฏิสัมพันธ์ติดต่อกับนักเรียนนักศึกษาได้ตลอดเวลา การที่จะมาบอกว่าอินเทอร์เน็ตทำให้ครูกับ นักเรียนไม่เจอกัน เขาลดข้อครหาตรงนั้นได้เพราะ Instructor ของเขาจะติดต่อ E-mail กับนักเรียน ทั่วโลกทุกวันเพียงแต่ไม่เจอกันเท่านั้น เราจะไว้ใจ Instructor เหล่านี้ได้อย่างไร เขาใช้เทคโนโลยี เป็นตัวกำกับคือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่มีการติดต่อกันระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาต้องผ่าน server และ server จะเป็นตัว Quality Control ถ้าตอบผิดๆ ถูกๆ บ่อยๆ ก็จะถูกจับได้ เขาก็พยายามจะหาของดีๆ จาก มหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งหมดมาเป็นสินค้า

ทำอย่างไรโรงเรียนเราจะเป็นแบบ Schooling มีความ Active มีความเคลื่อนไหวที่พลวัตอยู่ ตลอดเวลา เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับไอที เพื่อการเรียนรู้ เชื่อว่ามีปัจจัยหลักๆ อยู่ 3 อย่าง

1. สิ่งแวดล้อมของการเรียนรู้ เราจะใช้กลยุทธ์ผสมผสานกันระหว่างความร่วมมือกับโรงเรียนต่างๆ ได้อย่างไร ไปจนถึงการสร้างคลังความรู้ เรื่องนี้ถ้าสร้างแล้วไม่หนีไปไหนและนักเรียนแต่ละรุ่นใช้ประโยชน์ดียิ่งขึ้นอยู่ตลอดเวลา

2. CD-ROM ที่ดีทั้งหลายมีกระจายอยู่มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งศาสตร์ที่ชัดเจนมีความเที่ยงตรงแม่นยำ เช่น วิทยาศาสตร์ การทดลอง ฟิสิกส์ต่างๆ ถ้ามี CD-ROM ดีๆ อยู่แล้วอย่าไปเสียเวลาทำ ถ้าเป็นไปได้ร่วมมือกันซื้อมาแปลงให้เหมาะสม

3. ตัวอินเทอร์เน็ต ของดีๆ มีอยู่ในอินเทอร์เน็ตมาก ถ้าเรามีระบบจัดเก็บที่ดีเจอของดีก็จัดเก็บและแชร์กันในระหว่างโรงเรียนไทยด้วยกัน คิดว่าค่าใช้จ่ายจะน้อยมากและประโยชน์ที่ได้ก็คือข้อมูลที่เป็นปัจจุบันตลอดเวลา

สิ่งที่ผมอยากจะทำคือการทดลองและนำไปสู่การปฏิบัติมากขึ้นก็คือการทำให้ห้องเรียนต่างๆ มีสิ่งแวดล้อมที่ใช้ประโยชน์จากไอทีมากขึ้น ไม่ได้หมายถึงการที่เราต้องซื้อคอมพิวเตอร์ไปลงทุกห้อง บางโรงเรียนอาจจะมีคอมพิวเตอร์ 1-2 ตัว แต่เป็นตัวที่สร้างสิ่งแวดล้อมของการเรียนรู้ บางครั้งเป็นสิ่งที่ต้องหาคำตอบเดี๋ยวนั้นก็ใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์ บางครั้งก็ Print Out ออกมาได้เลย บางครั้งจำเป็นที่ต้องอ้างอิงอะไรบางอย่างก็สามารถที่จะทำได้ อันนี้ฝากไว้เป็นข้อคิด

ในอีกลักษณะหนึ่งผมคิดว่าการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาต้องคิดในเชิงบูรณาการมากๆ กระดาษยังมีประโยชน์จะต้องบูรณาการกับเครื่องมือไฮเทคเหล่านี้ แสงเสียงทั้งหลายก็ยังมีประโยชน์แม้กระทั่งการใช้ประโยชน์กับการใช้เคเบิลทีวี ที่ส่งสัญญาณทางการศึกษาก็ให้ประโยชน์ได้ บางครั้งมีเหตุการณ์ควั่นที่เกิดขึ้นเราอยากให้เด็กเข้าใจก็ใช้อินเทอร์เน็ตถ้ามี Real Time หรือ Online Broadcasting ก็สามารรถทำได้ ตัวอย่างที่ดีอีกอย่างหนึ่งคือ เวลาที่มีพระราชพิธีพุทธบูชาตราสุพรรณหงส์ก็มีการถ่ายทอดผ่านอินเทอร์เน็ต เราก็สามารถที่จะใช้สิ่งต่างๆ เหล่านี้ในห้องเรียนได้เช่นกัน

เรื่องของการสะสมฐานความรู้ในศาสตร์วิทยาการสาขาต่างๆ ไปจนถึงข้อพิจารณาเรื่องของภาษา ภาษาไทยก็ไม่ใช่ว่าที่เราจะเลยได้ ทำอย่างไรเทคโนโลยีจะทำให้เด็กของเราใช้ภาษาไทยดีขึ้น พูดดีขึ้น พูดเหนือให้น้อยลง ในขณะที่เดียวกันภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ของอินเทอร์เน็ต ถ้าเด็กเรามีความรู้ภาษาอังกฤษน้อยเราก็เสียเปรียบเด็กต่างชาติ มองต่อไปในอนาคตภาษาจีนอาจจะใช้แพร่หลายมากขึ้น เราจะต้องคิดเผื่อไว้

เรื่อง Schooling ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและความรับผิดชอบตั้งแต่ผู้นำโรงเรียน จะต้องให้ความสำคัญและผลักดันครู ครูนอกเหนือจากการเป็นครูแล้วควรใช้เวลากับการออกแบบและแนะนำการเรียนรู้ทาง E-Learning มากขึ้น นักเรียนในฐานะ Active Learner พ่อ แม่ ผู้ปกครองต้องเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นเพราะห่วงโซ่ของความสัมพันธ์ทั้งในเชิงการเรียนรู้ การศึกษา ความสัมพันธ์ และวัฒนธรรม ชุมชนในต่างจังหวัดต้องเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ท้ายที่สุดมนุษย์ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี จากไอที จากอุปกรณ์ทั้งหลายแต่ไม่ใช่เป็นทาสของเทคโนโลยี

สิ่งต่างๆ ที่พูดมาทั้งหมดก็มีองค์ประกอบในเชิงกายภาพอยู่ 4-5 ด้าน ตั้งแต่เรื่องของโครงสร้างพื้นฐานของเทคโนโลยีภายในโรงเรียน เรื่องของการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง เรื่องของการสร้างหรือการใช้ประโยชน์จาก Content ในอนาคตเราคงต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องของการบริหารจัดการมากยิ่งขึ้น

จริยธรรมจะเป็นตัวที่ทำให้นักเรียน นักศึกษาของเรามีความยั่งยืนไม่เฉพาะในเชิง Physical แต่ในเชิง Spiritual ด้วย ขอขอบคุณครับ

